

Foundations for a Thoughtful Judaism Ethics

SOURCES

CLASS 4 BUILDING COMMUNITY

Source 1

Mishnah Avot 1:6

יְהוֹשֻׁעַ בֶּן פְּרַחְיָה וְנִיטַי הָאֲרֵבֶלִי קִבְּלוּ מֵהֵם. יְהוֹשֻׁעַ בֶּן פְּרַחְיָה אָמַר, עֲשֵׂה לָךְ רֵב, וּקְנֵה לָךְ חֵבֵר, וְהוֹי דָן אֶת כָּל הָאָדָם לְכַף זְכוּת:

Joshua ben Perahiah and Nittai the Arbelite received [the oral tradition] from them. Joshua ben Perahiah used to say: appoint for yourself a teacher, and acquire for yourself a companion and judge all men with the scale weighted in his favor.

Source 2

Maimonides, *Commentary on the Mishnah*, Mishnah Avot 1:6

והחברים שלושה מינם: חבר תועלת, וחבר נחת, וחבר מעלה.

ואמנם חבר התועלת הרי הוא כחברות שני השותפים, וחברות המלך וחייליו.

ואמנם חבר הנחת, הרי הוא שני מינים: חבר הנאה וחבר בטחון. אמנם חבר ההנאה הרי הוא כחברות הזכרים לנקבות וכיוצא בה. ואמנם חבר הבטחון הרי הוא שיהיה לאדם חבר שתבטח נפשו בו, לא ישמר ממנו לא במעשה ולא בדיבור ויגלה לו כל עניניו, הנאה מהם והמגונה מבלי חשש ממנו שישגיחו בכל זה חסרון, לא אצלו ולא אצל זולתו. כי אם יגיע לנפש בטחון באיש עד לזה השעור תמצא רוב נחת בשיחתו ובחברותו.

ואוהב המעלה הוא שתהיה תאות שניהם וכונתם למטרה אחת, והיא הטוב וירצה כל אחד להעזר בחברו בהגיע הטוב ההוא לשניהם יחד. וזה הוא החבר אשר ציוה לקנותו, והא כחברות הרב לתלמיד והתלמיד לרב.

In general, there are three types of “friends”: someone befriended for the sake of utility (*haver to'elet*), a friend of comfort (*haver nachat*), and a friend of virtue (*haver ma'alah*).

A *haver* of utility is like that of two partners in business or that of a sovereign and their army.

A *haver* of comfort has two types: a friend for benefit and a friend for trust. A friend for benefit is like the friendship between men and women and the like. But a friend for trust means a friend on whom one can rely without withholding anything in deed or in word, to whom one reveals everything—both good and bad with no concern that this will lead to any loss for either of them. For if one trusts the other to this extent, s/he will find great comfort in their discussion and their comfort.

A *haver* of virtue refers to a situation in which two friends desire and intend the same purpose, and that is goodness. Each will desire to draw strength from her/his friend as good comes to them both. This is the type of *haver* [the *mishnah*] commanded us to acquire—for example, the comradeship between a teacher and her/his disciple, and between a disciple and her/his teacher.

Source 3

Maimonides, *Mishneh Torah*, Laws of Mourning 14:1

מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל דְּבָרֵיהֶם לְבַקֵּר חֹלִים. וּלְנַחֵם אֲבֵלִים. וּלְהוֹצִיא הַמֵּת. וּלְהַכְנִיס הַפְּלֵה. וּלְלוֹאֵת
הָאוֹרְחִים. וּלְהַתְעַסֵּק בְּכָל צָרָכֵי הַקְּבוּרָה. לְשֵׂאת עַל הַפֶּתַח. וְלִילֵךְ לְפָנָיו וְלִסְפֹּד וְלַחֲפֹר
וְלִקְבֹר. וְכֵן לְשִׁמַּח הַפְּלֵה וְהַחֲתֹן. וְלִסְעֹדֵם בְּכָל צָרְכֵיהֶם. וְאֵלֵיוֹ הֵן גְּמִילוּת חֲסִדִים שְׂבִיגוּפוֹ
שְׂאִין לָהֶם שְׁעוֹר. אֵף עַל פִּי שְׂכָל מִצְוֹת אֵלֵיוֹ מִדְּבָרֵיהֶם הֵרִי הֵן בְּכָלֵל (וַיִּקְרָא יֵט:יח) "וְאֶהְבֶּת
לְרֵעֶךָ כְּמוֹד". כָּל הַדְּבָרִים שְׂאֵתָה רוֹצֶה שְׂיַעֲשׂוּ אוֹתָם לְךָ אַחֲרֵיכֶם. עֲשֵׂה אֶתָּה אוֹתָן לְאַחֲרֶיךָ
בְּתוֹרָה וּבְמִצְוֹת:

It is a positive commandment from the Rabbis (i.e., not from the Bible) to visit the sick, and to comfort the mourners, and to escort the dead, and to provide a dowry for the bride, to accompany the [departing] guests, and to involve oneself in all matters of burial, to carry the casket, to go before it, and to eulogize, and to dig, and to bury, as well as to bring joy to the bride and the groom, and to provide them with all their needs. And these are acts of lovingkindness one performs with one's body and there is no maximum. Even though all these precepts are of Rabbinic origin, they are implied in the biblical verse: "You shall love your neighbor as yourself" (Leviticus 19:18); that is, whatever you would have others do to you, you shall do to your fellows in Torah (Teachings) and *Mitzvot* (Commandments).

Source 4

Babylonian Talmud Sanhedrin 17b

ותניא כל עיר שאין בה עשרה דברים הללו אין תלמיד חכם רשאי לדור בתוכה בית דין
מכין ועונשין וקופה של צדקה נגבית בשנים ומתחלקת בשלשה ובית הכנסת ובית המרחץ
וביהכ"ס רופא ואומן ולבלר (וטבח) ומלמד תינוקות

And it is taught in a *baraita*: A sage is not permitted to reside in any city that does not have these ten things: A court that flogs and punishes; and a charity fund for which monies are collected by two people and distributed by three. And a synagogue; and a bathhouse; and a public bathroom; a doctor; and a bloodletter; and a scribe [*velavlar*]; and a ritual slaughterer; and a teacher of young children.